

РЕШЕНИЕ

№ 5172

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5372** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.83, ал.4 вр. чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] представлявано от управителя П. С., срещу АКТ за ДЕРЕГИСТРАЦИЯ по ЗДДС (АДЗДДС) № 22250992000064940 от 13.01.2020г., издаден от Спася М. М. на длъжност “инспектор по приходите” в офис СДО – С. ТД на НАП [населено място], потвърден с решение на директора на дирекция “ОДОП” [населено място] № 529 от 03.04.2020г. Жалбоподателят поддържа, че цитираните в АДЗДДС публични задължения съществуват, но твърди, че акта за deregистрация е необоснован и незаконосъобразен. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което за отмени обжалвания акт за deregистрация. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С резолюция за извършване на проверка №22252692000056093 от 13.01.2020г. на Д. С.-Б. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП [населено място] е разпоредено на главен инспектор по приходите Спася М. извършването

на проверка относно наличие на основание за deregистрация по ЗДДС на жалбоподателя [фирма]. На 13.01.2020г. е изготвен протокол за извършена проверка на процесното дружество от страна на служители на НАП С.. Изготвено е искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) изх.№ 22222519203941-040-001 от 03.12.2019 г. за представяне на фактури издадени към [фирма] от [фирма], покупни фактури от [фирма], [фирма], счетоводни записвания и документи удостоверяващи получените и извършените плащания по процесните фактури, оборотна ведомост за периода 01.01.2019г. до 31.10.2019г., хронологии на счетоводни сметки 489 и 499, декларация за банковите сметки с които оперира дружеството, включително и извън територията на страната, декларация за местонахождението на оригиналните документи на и касата на дружеството, приложени справки СД-45 и СД-46 към искането. Искането е връчено на представител на жалбоподателя, като в отговор на същото са изпратени съответно две писма с номера П-22222519203941- ПРД-001-И/18.12.2019г. и П-22222519203941-ПРД-002-И/18.12.2019г., като са представени изисканите за проверката документи.

Издаден е оспорения в настоящето производство акт за deregистрация по ЗДДС № 22250992000064940/13.01.2020г. на Главен инспектор по приходите в офис СДО – С. при НАП [населено място], Спася М. М., на основание чл.176, т.3 вр. чл.89ал.1 от ЗДДС, тъй като дружеството има публични задължения, за данъчни периоди м.05, м.06, м.07, м.08, м.09, м.10, и м.11, 2019г. Дружеството не е внесло дължимия данък в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на НАП в срока за подаване на справка-декларация за този данъчен период, т.е. до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Данъкът се счита за внесен на датата, на която сумата е постъпила в съответната сметка на НАП. При проверката е било установено, че [фирма] системно не е изпълнявало задължението си по ЗДДС, като не е внесло в срока по чл.89 ал.-1 от ЗДДС, декларирания ДДС за внасяне за седем поредни данъчни периода от м.05, до м.11 на 2019г. включително. Актът за deregистрация е връчен на жалбоподателя на 14.01.2020г., като срещу него в срока по чл.152, ал.1 ДОПК е постъпила жалба вх. № 53-03-360/27.01.2020г., и жалба вх.№ 2544-00-115/31.01.2020г. По жалбите е изготвено становище от Спася М. М., след което , е издадено Решение №529/03.04.2020г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП с което е потвърден Акта за deregистрация по ЗДДС на [фирма] издаден от Спася М. М..

Решението е връчено на жалбоподателя на 29.04.2020г. по електронен път. Жалбата е подадена на 08.05.2020г., поради което следва да се приеме, че жалбата, по която е образувано настоящето производство е подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, от легитимирано лице и е процесуално ДОПУСТИМА.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 вр. чл.83, ал.4 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на акта, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. В случая deregистрацията на жалбоподателя е извършена по инициатива на орган по приходите съобразно чл.106, ал.2, т.2, б.”б” ЗДДС, поради което следва да се

приеме, че е извършена от компетентен административен орган и в установената форма. Прекратяването на регистрацията по инициатива на органа по приходите може да се извърши при наличието на основание за задължителна дерегистрация - чл.106, ал.2, т.2, б."а" вр. чл.107 ЗДДС или след преценка на обстоятелствата по чл.176 ЗДДС – чл.106, ал.2, т.2, б."б" ЗДДС. В първия случай се касае за основание за задължителна дерегистрация при наличие на основанията по чл.107, т.1 и т.2 ЗДДС във вр. чл.110, ал.1, т.1 ЗДДС. Вторият случай на дерегистрация по инициатива на орган по приходите съобразно чл.110, ал.1, т.3 ЗДДС (ред. към датата на издаване на акта за дерегистрация) е когато органът установи, че лицето системно не изпълнява задължението си по ЗДДС– да заплаща в срок съответните данъчни задължения. Това тълкуване на правните норми налага извода, че прекратяването на регистрацията по ЗДДС на основанията по чл.176 ЗДДС не е задължителна дерегистрация. Органът по приходите следва да прецени наличието на съответното основание по чл.176 ЗДДС, а в случая то е по т.3 - когато лицето има публични задължения, събирани от Националната агенция за приходите, които систематично не заплаща.

Наличието на публични задължения в размер на 119 674.58 лв. за срок от седем последователни месечни периода и същите не се оспорват от жалбоподателя. Нито в хода на административното, нито на съдебното производство, жалбоподателя е представил доказателства за погасяване на публичните задължения. В действителност са представени доказателства за частични плащания, но за нито един от процесните седем месеца не са представени доказателства за цялостно издължаване на сумите. От друга страна за да е налице систематично незаплащане на дължимите суми, съгласно приетата съдебна практика е достатъчно неиздължаването на далеч по-кратък период от процесните седем месеца. С оглед общото разпределение на доказателствената тежест в процеса по чл.154, ал.1 ГПК вр. пар.2 от ДР на ДОПК жалбоподателят следва да докаже благоприятните за него факти по издължаване на дължимите суми по публичните задължения, събирани от НАП. Доколкото доказателства в тази насока не са ангажирани следва да се приеме, че е осъществен състав на основанието за дерегистрация по чл.176, т.3 ЗДДС. На основание чл.160, ал.1 ДОПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Съдът не споделя основанията за отмяна на акта за дерегистрация изложени в писмените бележки на жалбоподателя. Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения при издаването на акта. Същия е издаден в съответната форма и съдържание и е достатъчно мотивиран, като подробно е изложена фактологията, установените периоди с неизпълнени задължения към НАП и правилно е посочена причината и правното основание за дерегистрирането на процесното дружество по ЗДДС.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 500.00лв. съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията от 15.05.2020г. обн. в ДВ. бр.68 Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, III-то Административно отделение, 74 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу АКТ за ДЕРЕГИСТРАЦИЯ по ЗДДС (АДЗДДС) № 222500992000064940 от 13.01.2020г., издаден от Спася М. М. на длъжност “Главен инспектор по приходите” в ТД на НАП [населено място], СДО потвърден с решение на директора на дирекция “ОДОП” [населено място] № 529 от 03.04.2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на директора на дирекция “ОДОП” [населено място] на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 500.00 (петстотин) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: